

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manuale Parochorum, Sive Institutiones & Praxes Tum Vitæ, tum Officii Pastoralis

Musart, Charles

Monachii, 1654

XXVI. Quomodo agendum cum moribundis, qui loqui non possunt, etsi
intelligent.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41616

cusset, promittat saltem proximâ occasione id se facturum, idque curet significari iis, qui crimen nôrunt, ne scandalizentur: deinceps verò neq; illa sola cum illo sit, neque familiariter conuerferur, & vtriusq; animus ita sit constitutus, vt consentire in aliquod peccatum nolint; atque, vt non consentiant, velint precibus, aliisque remedijs se contra tentationes tueri. Si verò concubina, aut mulier peccatrix incidat in morbum, tuto loco separetur, caueaturque, vt nemo suspectus accedat.

NVM: XXVI.

Deiis, qui amplius loqui non possunt, adhuc tamen retinent usum rationis.

QVando moribundus iam linguæ usum perdidit, videtur tamen adhuc compos mentis, & audire, vel aduertere, quæ dicuntur; imprimis per te, vel alium potiùs, cuius voci

G assue-

146 *Institutionum Pastoralium*
assueuerit, monendus est adesse Sa-
cerdotem, à quo possit absolui, no-
minùs ac si loqui posset, modò det
ignum doloris, & voluntatis confite-
di ore, si possit, & facere velit, cum
poterit; quæ voluntas in Catholicis
facilè præsumitur, cum moribundus
poenitentia signa edit. Is igitur, qui
ista monet, & deprehendit, ægrum
difficiliùs audire, admoueat se pro-
piùs ad aurem, & id distinctè, atque
explicatè significet: caueat tamen
ne auditum obtundat, aut infirmum
animum conturbet inconditis clamo-
ribus: ideo autem monendi sunt
præsentia & potestate Sacerdotis
quòd aliqui ignorent, se confiteri posse
se aliter, quàm ore, aut non aduertant
præsentem esse Sacerdotem, ideoque
petentibus, an velint confiteri, ab-
nuant, quasi dicerent, non possumus
loqui: similiter molestâ nimium vo-
ciferatione interpellati respicientis
vel reuuentis signa adhibent, quasi
dice-

dicerent, noli mihi obtundere, ni-
miùm molestus es.

Porro signa exigi, & dari possunt
nutu capitis, vel oculorum coniectu
in certam partem, v. g. Crucifixum,
vel imaginem B. Virginis, item tun-
sione pectoris, appensione manuum,
constanti, &c. Quando signa exhibi-
ta sunt, si mora, & locus patitur, in-
terroga de quibusdam peccatis breui-
ter, & accommodatè ad statum infir-
mi, quibus ipse annuat, si fecit: re-
nuat verò, si non fecit. Si numerum
exprimere opus sit, digitis significetur,
ita vt ceteri, si qui adsint, non
aduertant. Expedi signa doloris, &
voluntatis confitendi paulò antè alla-
ta, te præsente, exhiberi; si tamen id
iam fieri non possit, satis est, si exhi-
bita intellexeris à fide digno, siue ad-
huc præsens sit testis, siue iam absit; sed
tu non nisi præsens absolues, absolues
tamen, quia confessus est, quantum
potuit: atque hæc ex conciliis & ipso

148 . *Institutionum Pastoralium*
Rituali Rom: Pauli V. comunissimò
vfu plusquam satis constant. Diffic
lior est casus, qui sequitur.

NVM: XXVII.

*Deiis, qui neq; priùs in morbo vlla tali
signa expresserint, neq; iam exprimere
possunt, quòd ratione careant.*

CAsus non infrequens. Labitu
quis repentè in apoplexiam
aut ex equo, aut ex improviso le
thaliter vulneratur, neque petiti
confessionem, nec vllum doloris sen
sum exhibere potest, voce destitutus
& vfu rationis. Quid cum isto ho
mine ages? in eo necessitatis casu
absolui posse, & debere, præsertim
à Parocho, sub conditione, *si escapar*
eum, qui Catholicè vixerit eousque
& de quo non constet esse adhuc in ab
fectu ad peccatum mortale, docent et
professo non pauci, neque obscuri au
thores apud Dianam tom. 3. de Sa
cram. c. 8. & 9. inter ceteros citan
tur